

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

Άρ. Πρωτ.: 174

Έν Άρναία τῆ 31^η Μαρτίου 2017

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(ὡς ἀριθμ. 3)

Πρός
Τόν Ἱερό Κλήρο,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες καί
Τόν φιλόχριστο Λαό
τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Χριστός Ἀνέστη!

*«Ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ἱστορία
ένός καί μοναδικοῦ θαύματος, τοῦ θαύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τό*

ὁποῖο συνεχίζεται στίς καρδιές τῶν χριστιανῶν ἀπό ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπό ἔτους εἰς ἔτος, ἀπό αἰῶνος εἰς αἰῶνα μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας» (ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς).

Ναί ἀγαπητοί. Ἡ σφραγίδα τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδας εἶναι τό Εὐαγγέλιο τοῦ Πάσχα. Ἡ “καλή ἀγγελία”, ὅτι νικήθηκε ὁ θάνατος. «*Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν*». Τώρα στούς ἰστούς τοῦ κόσμου, πού οἰκοδομεῖται “ἡ καινή ζωή” προβάλλει τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἐμπειρία τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου σφραγίζει τήν “ἀπαρχήν” τῆς “ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου...” καί σκιρτῶντας ἀπό ἄφατη χαρά παγγενῆς ὁ Ἀδάμ ὑμνεῖ τόν “Αἴτιον”!

Μερικοί, βέβαια, θαυμάζουν τήν σπουδαιότητα καί τό “παράδοξον” τῆς Ἀναστάσεως καί τήν Ἀναστάσιμη ἐμπειρία τῶν Ἀποστόλων. Ἀλλά συγχρόνως διερωτῶνται, πῶς αὐτή ἡ Ἀποστολική ἐμπειρία, ἡ σφραγισμένη μέ τήν ψηλάφηση τοῦ Θωμᾶ, μπορεῖ νά ἔχη τήν ἴδια σπουδαιότητα γιά μᾶς. Μᾶς εἶναι ἀρκετό, ἄραγε, νά πιστεύουμε ἀπλά στήν Ἀποστολική διαβεβαίωση, ὅτι ἀναστήθηκε ὁ Κύριος καί πάνω σ’ αὐτή νά στηρίζουμε τήν πίστη μας;

Ἀδελφοί μου, θά ἤθελα σήμερα νά τονίσω στήν ἀγάπη σας μ’ ὅση δύναμη ἔχουν τά φυλλοκάρδια μου αὐτή τήν ἀλήθεια. Ἀπ’ ὅλα τά ἱστορικά συμβάντα στόν κόσμο ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη πού ἀνήκει τόσο στήν Ἱστορία τοῦ παρελθόντος, ὅσο καί στήν πραγματικότητα τοῦ παρόντος. Ὑποστασιάζει αὐτή ἡ ἀλήθεια τό παρόν. Ναί! Ὁ Χριστός πέθανε στόν Σταυρό μιά συγκεκριμένη ἡμέρα, ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τόν Τάφο σέ μιά ὠρισμένη ἡμέρα. Ἀλλά ὁ Χριστός ἀπ’ τή στιγμή πού μέ τήν Ἀνάσταση συντρίβει τόν θάνατο, ἀνήκει στήν ἱστορία τῆς κάθε στιγμῆς, γιατί Ἀναστημένος εἶναι μαζί μας καί τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσή Του. Γιά τόν λόγο αὐτό δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο μαρτύριο οὔτε στόν οὐρανό οὔτε στή γῆ ἀπό μιά ζωή ξεκομμένη ἀπό τήν Ἀνάσταση. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπελπισία ἀπό τή ζωή χωρίς τήν ἀθανασία. Χωρίς τόν Ἀναστάντα Κύριό μας. Γι’ αὐτό καί δέν ὑπάρχει τραγικώτερη ὑπαρξη ἀπό τόν ἄνθρωπο πού δέν πιστεύει στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. «*Καλόν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος*» (Ματθ. κστ’ 24).

Ἀληθῶς, ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός Ἀνέστη! Καί μάρτυρες τούτου τοῦ γεγονότος εἴμαστε ὅλοι, «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν» (Γαλ. γ' 27). Βλέποντας τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως καί πλημμυρισμένοι ἀπό τήν ἐλπίδα της, βαδίζουν πρός τή ζωή καί μετέχουν σ' αὐτήν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Μάρτυρες καί οἱ Ὁμολογητές καί οἱ Χριστοφόροι ὅλων τῶν ἐποχῶν ἐνωμένοι μέ τό πνεῦμα τῆς κατά Χριστόν Ἀγάπης πού πηγάζει ἀπό τόν Σταυρό καί τό “κενό μνημεῖο”.

Ἡ Ἀνάσταση ἔγινε ἡ ἀρχή καί ὁ σκοπός, τό κέντρο καί ὁ θεμέλιος λίθος, «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου». Ὁ Ἀναστάς ἔγινε ἡ μεγάλη καί λυτρωτική πραγματικότητα. Πόνεσε πάνω στό Σταυρό, ἔνοιωσε τήν ἐγκατάλειψη πάνω στό ξύλο τῆς ὀδύνης, ἀλλά πάνω ἀπό τό ὕψος τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ ἀντικρύζει τό φῶς τῆς ἀνακαινισμένης ζωῆς. Χωρίς τήν Ἀνάσταση θά ἦταν ἓνα πρόβλημα καί ἡ Μεγάλη Παρασκευή, ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τοῦ κόσμου ὀλόκληρου.

Χριστός Ἀνέστη! Καί παγίως πλέον ὁ θάνατος μετατρέπεται σέ ὑποπόδιο τῶν ποδῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ὁ ζωοποιηθεῖς νά κραυγάζει: «Ποῦ σου θάνατε τό κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τό νῆκος;». Ἡ χρυσήλατη σάλπιγγα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, εὐαγγελίζεται σήμερα αὐτήν τή χαρά. «Ἐφθασε, λοιπόν, ἡ ποθητή γιά μᾶς καί σωτήρια ἐορτή, ἡ Ἀναστάσιμη ἡμέρα, ἡ προϋπόθεση τῆς εἰρήνης, ἡ ἀφορμή τῆς συμφιλίωσης, ἡ ἐξαφάνιση τῶν πολέμων, ἡ κατάργηση τοῦ θανάτου, ἡ ἦττα τοῦ Διαβόλου». Καί ὁ νεοέλληνας ποιητής τήν ἐπισφραγίζει διθυραμβικά:

«ὦ, τί χαρά εἶναι τούτη, πού δέν περίμενα.

ὦ, τί χαρά, ἡ χαρά σου, Λατρευτέ!»

(B. Μουστάκης).

Ἀλήθεια! Ποίος μπορεῖ νά ἀμφισβητήση σήμερα, τό ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀναμείχθηκαν μέ τούς ἀγγέλους καί ἔχοντες σῶμα χαίρουν μαζί μέ τούς ἀσωμάτους; «Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετά τῶν νεκρῶν; Ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε» (Μαρκ. ιστ' 6), ἡ ἀγγελική διαβεβαίωση. Καί ἡ ἀνθρώπινη καρδιά πανηγυρικά καί νικητήρια σαλπίζει. Ἠγέρθη, καί ὁ Ἄδης βοᾷ καί στενάζει. Ἀνέστη, καί ὁ Ἄδης ἔχασε τό προνόμιο τῆς κυριαρχίας στίς ψυχές μας. Κενός ὁ Τάφος καί ὁ Ἄδης ἐπικράνθη, γιατί ἐνεκρώθη καί ἐδεσμεύθη. Χριστός ἀνέστη! Καί ἡ ζωή πολιτεύεται καί μοσχομυρίζει Ἀθανασία Ἀναστάσιμη ὁ ἀνθρώπινος “πηλός”. Τό μήνυμα αὐτό πού ἐνώνει οὐρανό καί

γῆ σημαίνει: «Ἐξοδο τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ὠκεανό τῆς σύγχρονης ἀπελπισίας, ἀπ' τό πάθος τῆς ἀπανθρωπιᾶς, ἀπ' τήν κυριαρχία τῆς ὕλης. Σημαίνει ἀναδημιουργία, ἀνακαίνιση, Ζωή».

Ναί ἀγαπητοί! «Αὕτη ἡ κλητή καί Ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων ἡ βασιλὶς καί κυρία». Γι' αὐτό ἡ πατρική μου καρδιά σήμερα πλημμυρισμένη ἀπό τό Ἀναστάσιμο φῶς τῆς ἀγάπης καί συγχαίροντας μέ τή δική σας ἀγάπη, σᾶς βεβαιώνει ἐν χαρᾷ: «Χαίρετε, ἀδελφοί καί πάλιν ἐρῶ χαίρετε!» (Φιλ. δ' 4). Ὁ Χριστός σφραγίζει τή σωτηρία μας. «Ἴδού ποιῶ καινά πάντα» (Ἀποκ. κα' 5), ὁ νικητήριος λόγος Του.

*Χριστός Ἀνέστη ἀδελφοί μου!
Ἀληθῶς ἀνέστη!*

Ἅγιον Πάσχα 2017

Μέ ἀναστάσιμους πατρικούς ἀσπασμούς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἱερισσοῦ Θεοκλήτου

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Σημείωσις: Νά ἀναγνωσθῆ ἐπ' Ἐκκλησίας, εὐκρινῶς ὑπό τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Ἱεροκήρυκος, κατὰ τήν **Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως**, εὐθύς μετὰ τήν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἢ κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀγάπης.